

[Indenrigsministeren.]

lagsfri fødselshjælp for hele landets kvindelige befolkning. Det drejer sig om muligheden for fødsel på sygehus eller klinik, men det er ikke bare det, det er i nok så høj grad også et spørgsmål om, at jordemødrene får rimelige arbejdsvilkår og et spørgsmål om, at vi imødegår den mangel, som stadig er fremherskende på dette område. Man kan beklage, som fru Karen Thurøe Hansen siger, alt efter temperament, at et liberalt erhverv ikke kan fortsætte, men situationen er den, som jeg her har nævnt, at der er mangel på jordemødre, og det var fru Karen Thurøe Hansen også inde på.

Til hr. Karlskov Jensen vil jeg gerne sige, at hvis man kan knytte disse centre til lægehuse, så vil jeg tro, at man gør det ude omkring i amterne. Man vil selvfølgelig gøre det på den mest hensigtsmæssige måde. Om afstanden bliver for stor, kan man altid diskutere; i den udstrækning distrikterne bliver større, bliver afstanden også større for de fødende, når det drejser sig om distriktsjordemødrene.

Med hensyn til de private klinikker er det klart, at man kan ikke opbygge en sådan ordning fra den ene dag til den anden, og det er lige så rigtigt, at amterne har mulighed for at indgå overenskomster, således at man i en overgangsperiode kan benytte de privatklinikker, som findes.

Hr. Karlskov Jensen var inde på udgiftsstørrelsen 200-300 mill. kr. Jeg vil nærmere anslå det til omkring 100-120 mill. kr. på længere sigt, og så er det endda afhængigt af, hvordan man indretter disse sengepladser til de fødende kvinder.

Jeg tror ikke, hr. Karlskov Jensen behøver at være nervøs med hensyn til bemyndigelsen til ministeren, for han vil i høj grad støtte sig på dem, der, om man så må sige, har forstand på disse dele, og gøre det så smidigt som overhovedet muligt.

Fru Else-Merete Ross mente, at jeg var for optimistisk, når jeg mente, at man kunne nå det i løbet af nogle få år. Jeg håber, min optimisme holder, og at man virkelig ude omkring følger denne rammelov op, således at man får det, man tilsigter med lovforslaget.

Fru Else-Merete Ross sagde: vi tilstræber alle en reduktion af befolkningstilvæksten i verden. Jeg har ikke en fornemmelse af, at

vi lige netop skal tilstræbe en nedgang i befolkningstilvæksten hos os selv. Der er nogen, der snakker lidt om, at det måske er lidt for få, der kommer i ny tilgang.

Jeg er enig med fru Else-Merete Ross, det fremgår også klart af lovforslaget, med hensyn til det mere vidtgående forslag fra det selskab, som jeg ikke skal udtale navnet på, for så er jeg bange for at knække tungen. Også jeg mener, man skal gå den bløde vej i dag, selv om det kan være, at det videregående forslag bliver det, man når til engang med tiden.

Fru Else-Merete Ross og fru Grete Westergaard var inde på i forbindelse med behovsundersøgelsen — hvor vi jo i lighed med skolelægeordningen nu siger: der skal ikke så og så mange undersøgelser til, det må afhænge af behovet — at man måske alligevel burde opretholde tallet af hensyn til dem, der har mest behov for det. Det er jeg parat til at tale videre om i udvalget, men det, der var hensigten med dette lovforslag, var at gøre rammerne så vide som muligt og at give større mulighed for dem, der havde behov for et endnu større antal undersøgelser end dem, man i forvejen har fastlagt.

Med hensyn til barselorlov for fædre, så tør jeg bare lige nævne det, men skal overhovedet ikke kommentere det. Om der overhovedet skulle være penge til det, og hvilke tanker det i øvrigt bygger på, ja, det kan man få lejlighed til at diskutere ved en senere lejlighed.

Fru Else-Merete Ross var inde på spørgsmålet om den forebyggende svangerskabsvejledning og spørgsmålet om den gratis vejledning i prævention. Herom kan jeg sige, at der ligger et lovforslag i indenrigsministeriet, men de økonomiske konsekvenser på dette område er vi så usikre over for, at vi i hvert fald har lagt det lidt til side indtil videre; men jeg er parat til i udvalget at give oplysninger, hvis man ønsker det.

I øvrigt endnu en gang tak for en velvillig modtagelse.

Else-Merete Ross: Nu bevæger jeg mig sikkert ind på meget usikker grund, hvor jeg ikke har bund under fødderne. Jeg ved godt, at det hører hjemme under justitsministeriet, hvis vi skulle ændre den kriminelle lavalder til 14 år, og det er jeg faktisk ikke tilhænger af, så det vil jeg ikke foreslå. Det